

Stále ve formě Manželé Zdeněk a Olga Ředínová, kteří žijí v Tlumačově, jsou spolu už šedesát let. Foto: Zdeněk Němec, MAFRA

„Když mě něco bolí, jen si uvařím čaj“

TLUMAČOV Ještě před pár lety řídil auto, dnes už „jen“ jezdí na kole nebo leze po žebříku na zahradě. Zdeněk Ředina z Tlumačova přitom za pár dnů oslaví 98 let. „Otec zemřel v 96 letech, dlouhověkost mám v genech,“ usmívá se.

I přes pokročilý věk je pořád v obdivuhodné kondici. Fyzické i psychické. „Přitom nebere žádné prášky. Když ho něco bolí, uvaří si čaj nebo jde k doktorovi jako kdokoliv jiný,“ líčí jeho manželka Olga, která má 89 let, ale tenhle věk by jí hřádal málokdo.

Dvojice vitálních seniorů je spolu už šedesát let. Žijí v Tlumačově v rodinném domě se zahradou, kterou má na starost hlava rodiny.

„Nemůžu se dívat, jak leze po žeb-

říku. Radši zavřu vrata a jdu dovnitř,“ líčí Olga. „Před časem vylezl na střechu baráku, že otrhá meruňku, jenže spadl. Já nebyla doma, takže děda sletěl na sousedův plot tak šikovně, že se nemohl hnout dopředu ani dozadu. Ani nezavolal,“ popisuje a otáčí se na manžela sedícího klidně u stolu.

„Každé ovoce se musí přebírat svrchu,“ reaguje nevzrušeně Zdeněk Ředina. Už se těší na jaro, kdy bude moct zase pracovat venku. „Třeba přes léto dělám půlhodiny na zahradě a pak zase půlhodiny odpočívám. Už to není jako dřív,“ podotkl Ředina.

Teď hodně čte noviny a časopisy nebo sleduje televizi. Brýle má se čtyřmi dioptriemi. „Dívám se na

zprávy a baví mě fotbal, u toho se vždycky uklidním,“ říká. „Kolikrát se díváš až do večera a pak jdeš spát pozdě,“ ozve se manželka.

Ředina se narodil pár měsíců před vznikem samostatného Československa. Jeho otec dělal u dráhy a za prací šel do Sudet, takže mladý Zdeněk prožil složitá 30. léta v pohraničí.

„Žili jsme v dědině Bělotín, kde bylo jen pár českých dětí. Měl jsem tam snad jen dva kamarády,“ vzpomíná. „S Němci jsme měli dobré vztahy, ale od roku 1933 s nástupem Hitlera se to změnilo. Až potom jsme zjistili, že mladí kluci tehdy chodili na školení k Hitlerjugend. Vyostřilo se to a v roce 1938 jsme byli nuceně vystěhováni.“

Jeho otec byl velký vlastenec, v rodném Tlumačově zakládal Sokol. Za války zamířil s rodinou do Hranic na Moravě, do rodné vesnice se vrátili až po válce. Zdeněk Ředina poté dlouhá léta pracoval v úctárně ČKD Napajedla, do důchodu šel v 62 letech, což bylo na konci 70. let. Ani pak nezahálel.

„V Tlumačově se začal stavět Kovošrot, tak jsem pomáhal. Byl jsem i předseda zahrádkářů, podařilo se nám prosadit vznik pálenice,“ říká. Slivovici páčil až do 85 let. „Dnes si dám štamprlu jen výjimečně, za ty roky jsem toho okoštoval dost,“ usmívá se dlouholetý sportovec, který hrál fotbal či volejbal. S manželkou v Tlumačově provozovali i cukrárnu. — **Petr Skácel**